

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/12790.**

Benyújtás dátuma: **2025-10-14 21:33**

Parlex azonosító: **HV701FO30001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Nagy Márton István, nemzetgazdasági miniszter**

Törvényjavaslat címe: **A távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről**

A Kormány nevében benyújtom a távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvényjavaslatot.

A 23. § (1) bekezdése az Alaptörvény 41. cikk (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

2025. évi törvény

a távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről

- [1] A törvény célja a pénzügyi ágazat iránti bizalom erősítése.
- [2] A törvény megvalósítja a gyors technikai fejlődés hatására bekövetkező magas szintű digitalizáció és online szerződéskötés világában a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítását.
- [3] Fenti célokra figyelemmel az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. A törvény hatálya

1. §

- (1) E törvény rendelkezései a Magyarország területén nyújtott, távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésre terjednek ki.
- (2) Az olyan pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződés esetében, amely egy alapmegállapodás alapján egymást követő ügyleteket, vagy azonos jellegű, de időben elkülönülten végrehajtott műveletsort foglal magába, e törvény rendelkezéseit csak az alapmegállapodásra kell alkalmazni.
- (3) Alapmegállapodás hiányában, ha az egymást követő ügyletek, vagy azonos jellegű, de időben elkülönült műveletek azonos szerződő felek között kerülnek végrehajtásra, a fogyasztó általános tájékoztatását és a fogyasztó személyre szabott tájékoztatását csak az első ügyletre vagy műveletre kell alkalmazni.
- (4) Ha egy évnél hosszabb ideig nem kerül sor azonos jellegű, de időben elkülönülten végrehajtott műveletek végrehajtására, a fogyasztó általános tájékoztatását és a fogyasztó személyre szabott tájékoztatását az egy éven túl végrehajtott első műveletre kell alkalmazni.
- (5) Más jogszabálynak a pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződés alakiságára vonatkozó előírásait e törvény rendelkezései nem érintik.

2. Értelmező rendelkezések

2. §

E törvény alkalmazásában:

- a) alapmegállapodás: a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött olyan megállapodás, amely egy adott időszakra vonatkozóan meghatározza a megállapodás alapján a jövőben a szolgáltató és a fogyasztó által megkötendő ügyletek, illetve műveletsor lényeges feltételeit,
- b) fogyasztó: a Polgári Törvénykönyvben meghatározott fogyasztó,
- c) online interfész: a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikk m) pontjában meghatározott online interfész,
- d) pénzügyi ágazati szolgáltatás: a tőkepiacról szóló törvény szerinti közösségi finanszírozási szolgáltatás, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatás, a biztosítási tevékenységről szóló törvény szerinti biztosítási és biztosításközvetítői szolgáltatás, a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei

szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatás, befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás, és árutőzsdei szolgáltatás, a kriptoeszközök piacáról szóló törvény szerinti kriptoeszköz-szolgáltatás, a kollektív befektetési formákról és kezelőikről szóló törvény szerinti kollektív befektetési értékpapír forgalmazás és forgalomba hozatal, valamint az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény szerinti tagsági jogviszony keretében a pénztártagot megillető jogosultságok biztosítása,

- e) szolgáltató: aki a d) pontban meghatározott szolgáltatást gazdasági vagy szakmai tevékenysége keretében nyújtja,
- f) tartós adathordozó: olyan eszköz, amely a fogyasztó vagy a szolgáltató számára lehetővé teszi a neki címzett adatoknak az adat céljának megfelelő ideig történő tartós tárolását és a tárolt adatok változatlan formában és tartalommal történő megjelenítését,
- g) távollévők között kötött szerződés: olyan szerződés – önkéntes kölcsönös biztosító pénztári tagság esetében a pénztár által elfogadott belépési nyilatkozat –, amelyet a szolgáltató és a fogyasztó köt egymással szervezett távértékesítés keretében, a szolgáltató és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenlét nélkül olyan módon, hogy a szerződés megkötése érdekében a szerződési nyilatkozat megtételére kizárólag távközlő eszközt alkalmaznak,
- h) távközlő eszköz: bármely eszköz, amely alkalmas a felek távollétében – szerződés megkötése érdekében – szerződési nyilatkozat megtételére.

3. A fogyasztó általános tájékoztatása

3. §

(1) A szolgáltató a fogyasztó szerződéskötésre irányuló jognyilatkozatát megelőzően – tekintettel a szolgáltatás és a távközlő eszköz jellegére –, kellő időben köteles a fogyasztót a következő adatokról, információkról tájékoztatni:

1. a szolgáltató cégnevéről (nevéről), fő tevékenységi köréről,
2. adott esetben a szolgáltatótól – ideértve szolgáltatónak a szerződés megkötésében közreműködő képviselőjét – eltérő, a fogyasztóval üzleti kapcsolatban álló, a szolgáltató érdekében eljáró közreműködő cégnevéről (nevéről), fő tevékenységi köréről,
3. a szolgáltató vagy a 2. pont szerinti közreműködő címéről, telefonszámáról, e-mail címéről és a szolgáltató által felkínált bármely egyéb kommunikációs eszköz adatairól,
4. azon kapcsolattartási adatokról, amelyek lehetővé teszik, hogy a fogyasztó bármely panaszával a szolgáltatóhoz vagy a 2. pont szerinti közreműködőhöz forduljon,
5. a szolgáltató cégjegyzékszámáról vagy bírósági nyilvántartásba vételi számáról, a szolgáltatót nyilvántartó szakmai vagy egyéb szervezetről, és a szolgáltató nyilvántartási számáról,
6. a szolgáltató tevékenységét engedélyező vagy a szolgáltatót nyilvántartó felügyelő hatóság nevéről, székhelyéről, honlapjáról és valamennyi további elérhetőségéről,
7. a pénzügyi ágazati szolgáltatás lényeges jellemzőiről,
8. az ellenszolgáltatásról, beleértve a szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb fizetési kötelezettségeket és a szolgáltatón keresztül fizetett minden adót, vagy – amennyiben az ellenszolgáltatás pontosan nem állapítható meg – a díjkalkuláció alapjáról, annak érdekében, hogy a fogyasztó az ellenszolgáltatást leellenőrizhesse azzal, hogy az önkéntes kölcsönös biztosítási pénztár szolgáltatása tekintetében az egységes tagdíj összegéről, annak megfizetésének kötelezettségéről, a megfizetés elmulasztása esetén a jogkövetkezményekről, valamint a tagdíjmegosztási arányokról kell a fogyasztót tájékoztatni,
9. az ellenszolgáltatáson kívüli, a fogyasztót terhelő olyan egyéb fizetési kötelezettség felmerülésének lehetőségéről, amely megfizetése nem a szolgáltatón keresztül történik vagy amelyet nem a szolgáltató számít fel,

10. a fizetési késedelem és a fizetés elmulasztásának következményeiről,
11. arról, ha az ellenszolgáltatás meghatározása automatizált döntéshozatal eredménye,
12. a szolgáltatáshoz kapcsolódó eszközök esetleges különleges kockázatairól, valamint arról a körülményről, hogy a szolgáltatás és ellenszolgáltatás a piac ingadozásától függ, illetve arról, hogy a múltbeli teljesítések nem jelentenek garanciát a jövőben várható teljesítésekre nézve,
13. a megadott adatok érvényességének esetleges időbeli korlátozásáról,
14. a fizetés és a teljesítés feltételeiről,
15. a távközlő eszköz használatának a fogyasztót terhelő esetleges többletköltségéről, ha ilyen költség felszámolásra kerül,
16. ha a szolgáltatáshoz kapcsolódó befektetési stratégia környezeti vagy társadalmi tényezőket is tartalmaz, az ezekre vonatkozó információkról,
17. az elállási (felmondási) jogról vagy annak fenn nem állásáról, az elállási (felmondási) jog gyakorlásának idejéről, feltételeiről, módjáról, ideértve azon összegre vonatkozó tájékoztatást, amelyet a fogyasztónak fizetnie kell, továbbá az elállási (felmondási) jog elmulasztásának jogkövetkezményeiről,
18. az elállási jog gyakorlásának részleteiről a 10. és 11. §-sal összhangban, ideértve a szolgáltató telefonszámát, e-mail címét, és az elállási (felmondási) nyilatkozat megtétele szempontjából releváns bármely egyéb kommunikációs eszköz adatait, továbbá online interfészen keresztül kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződés esetén a 12. § szerinti elállási funkció meglétéről és fellelhetőségéről,
19. a szerződés legrövidebb időtartamáról olyan esetben, amikor a szerződésben foglaltak teljesítésére folyamatosan vagy ismétlődően kerül sor,
20. a szerződés lejáratá előtti vagy egyoldalú megszüntetésének lehetőségéről és következményeiről,
21. az előzetes tájékoztatás nyelvéről, a szerződéskötés nyelvéről, továbbá a szerződés hatálya alatt az ügyféllel való kapcsolattartás – az ügyféllel egyetértésben megállapított – nyelvéről vagy nyelveiről,
22. a jogválasztásról, kizárólagos hatáskör, illetékesség kikötéséről,
23. a szerződésből eredő jogviták olyan peren kívüli elintézésére rendelkezésre álló fórumról, amely a szolgáltatóra kötelezést tartalmazó döntést hozhat, továbbá e fórumok elérhetőségéről, valamint
24. arról, hogy létezik-e olyan – az Országos Betétbiztosítási Alaptól és a Befektetővédelmi Alaptól eltérő – speciális garanciaalap vagy más kártérítési lehetőség, amelyhez a fogyasztó fordulhat.

(2) A szolgáltató által biztosított (1) bekezdés 3. pontja szerinti kommunikációs eszköz

- a) alkalmas a szolgáltatóval való gyors kapcsolatfelvételre és a szolgáltatóval való hatékony kommunikációra, valamint
- b) biztosítja a fogyasztóval történt írásbeli kommunikáció tartós adathordozón való rögzítését.

(3) A szolgáltató az (1) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettségnek egyértelműen, közérthetően és pontosan, az igénybe vett távközlő eszköznek megfelelő módon köteles eleget tenni. A szolgáltató köteles szerződéskötési szándékát egyértelművé tenni.

(4) A szolgáltató az (1) bekezdés szerinti tájékoztatást tartós adathordozón, könnyen olvasható formában bocsátja a fogyasztó rendelkezésére.

(5) A szolgáltató az (1) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettségnek magyar nyelven vagy a fogyasztóval történt megállapodásban kikötött más nyelven tesz eleget.

4. §

(1) Ha a szolgáltató a fogyasztónak hívás útján tesz szerződéskötésre ajánlatot vagy ajánlattételi felhívást, annak megtevése előtt legalább cégnevét (nevét), székhelyét közli, valamint a fogyasztó figyelmét kifejezetten felhívja a szerződéskötési szándékára.

(2) Ha a szolgáltató a kommunikációt hangfelvétellel rögzíti, a szolgáltató a fogyasztót erről a körülményről az (1) bekezdésben meghatározott időpontban tájékoztatja.

(3) Hívás útján tett, a szerződéskötésre vonatkozó ajánlat vagy ajánlattételi felhívás során, ha a fogyasztó ehhez kifejezetten hozzájárult, a szolgáltató a 3. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően kizárólag a következőkről ad tájékoztatást:

- a) a szolgáltató cégnevéről (nevéről), fő tevékenységi köréről,
- b) adott esetben a szolgáltatótól – ideértve szolgáltatónak a szerződés megkötésében közreműködő képviselőjét – eltérő, a fogyasztóval üzleti kapcsolatban álló, a szolgáltató érdekében eljáró közreműködő cégnevéről (nevéről), fő tevékenységi köréről,
- c) a pénzügyi ágazati szolgáltatás lényeges jellemzőiről,
- d) az ellenszolgáltatásról, beleértve a szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb fizetési kötelezettségeket és a szolgáltatón keresztül fizetett minden adót, vagy – amennyiben az ellenszolgáltatás pontosan nem állapítható meg – a díjkalkuláció alapjáról, annak érdekében, hogy a fogyasztó az ellenszolgáltatást leellenőrizhesse azzal, hogy az önkéntes kölcsönös biztosítási pénztár szolgáltatása tekintetében az egységes tagdíj összegéről, annak megfizetésének kötelezettségéről, a megfizetés elmulasztása esetén a jogkövetkezményekről, valamint a tagdíjmegosztási arányokról kell a fogyasztót tájékoztatni,
- e) figyelemfelhívásról az ellenszolgáltatáson kívüli, a fogyasztót terhelő olyan egyéb fizetési kötelezettség felmerülésének lehetőségéről, amelyek megfizetésére nem a szolgáltatón keresztül történik vagy amelyet nem a szolgáltató számít fel,
- f) a fizetés és a teljesítés feltételeiről,
- g) az elállási (felmondási) jogról vagy annak fenn nem állásáról, az elállási (felmondási) jog gyakorlásának idejéről, feltételeiről, módjáról, ideértve azon összegre vonatkozó tájékoztatást, amelyet a fogyasztó fizet, továbbá az elállási (felmondási) jog elmulasztásának jogkövetkezményeiről,
- h) arról, hogy a 3. § alapján további információk állnak fogyasztó rendelkezésére és ezen további tájékoztatás jellegéről.

(4) A (3) bekezdés szerinti esetben a szolgáltató a távollévők között kötött szerződés megkötését követően haladéktalanul megadja a 3. § szerinti tájékoztatást az ott meghatározott módon.

5. §

Ha a fogyasztó fogyatékossgal élő személy – ideértve a látássérült fogyasztót –, kérésére a 3. és 4. § szerinti tájékoztatást a részére megfelelő és hozzáférhető formátumban kell rendelkezésre bocsátani.

6. §

(1) Elektronikus úton történő tájékoztatás esetén a szolgáltató számára engedélyezett az információk rétegekbe rendezése, ide nem értve:

- a) a szolgáltató cégnevét (nevét), fő tevékenységi körét,
- b) adott esetben a szolgáltatótól – ideértve szolgáltatónak a szerződés megkötésében közreműködő képviselőjét – eltérő, a fogyasztóval üzleti kapcsolatban álló, a szolgáltató érdekében eljáró közreműködő cégnevét (nevét), fő tevékenységi körét,
- c) a pénzügyi ágazati szolgáltatás lényeges jellemzőit,

- d) az ellenszolgáltatást, beleértve a szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb fizetési kötelezettségeket és a szolgáltatón keresztül fizetett minden adót is, illetve – amennyiben az ellenszolgáltatás pontosan nem állapítható meg – a díjkalkuláció alapját, annak érdekében, hogy a fogyasztó az ellenszolgáltatást leellenőrizhesse,
- e) figyelemfelhívást az ellenszolgáltatáson kívüli, a fogyasztót terhelő olyan egyéb fizetési kötelezettség (ideértve az adókat) felmerülésének lehetőségéről, amelyek megfizetésére nem a szolgáltatón keresztül történik vagy amelyet nem a szolgáltató számít fel,
- f) a fizetés és a teljesítés feltételeit, valamint
- g) az elállási (felmondási) jogot vagy annak fenn nem állását, az elállási (felmondási) jog gyakorlásának idejét, feltételeit, módját, ideértve azon összegre vonatkozó tájékoztatást, amelyet a fogyasztó fizet, továbbá az elállási (felmondási) jog elmulasztásának jogkövetkezményeit.

(2) Az információk rétegekbe rendezése esetén a szolgáltató lehetővé teszi a 3. § (1) bekezdése szerinti információk egy dokumentumként történő megtekintését, mentését és kinyomtatását.

(3) Elektronikus úton történő tájékoztatás esetén a szolgáltató a 3. § szerinti tájékoztatást az ott meghatározott módon a szerződéskötést megelőzően biztosítja.

(4) Ha egy adott pénzügyi ágazati szolgáltatásra vonatkozó uniós szabályozás a szerződés megkötését megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályokat tartalmaz, akkor kizárólag az adott uniós szabályozás szerinti szerződés megkötését megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha uniós szabályozás eltérően rendelkezik.

(5) Ha egy adott pénzügyi ágazati szolgáltatásra vonatkozó uniós szabályozás nem tartalmaz tájékoztatást az elállási jogról, a szolgáltató a 3. § (1) bekezdés 17. pontjával összhangban tájékoztatja a fogyasztót az elállási (felmondási) jogról, illetve annak fenn nem állásáról.

(6) Ha más jogszabály a szerződés megkötése előtt – a 3. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatáson túl – további tájékoztatási kötelezettséget ír elő, a szolgáltató a további tájékoztatást is e törvény szerint köteles a fogyasztónak megadni.

7. §

(1) Ha a 3. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatásra a távollévők között kötött szerződés megkötését megelőzően egy napon belül kerül sor, a szolgáltató köteles külön felhívni a fogyasztó figyelmét az elállás lehetőségére, az elállási jog gyakorlásának részleteire a 10. és 11. §-sal összhangban.

(2) Az (1) bekezdés szerinti külön figyelemfelhívást a szolgáltató a távollévők között kötött szerződés megkötésétől számított egy és hét nap között, tartós adathordozón adja meg.

8. §

A fogyasztó tájékoztatására vonatkozó, 3–7. § szerinti szolgáltatói kötelezettség teljesítése tekintetében a bizonyítás a szolgáltatót terheli.

4. A fogyasztó személyre szabott tájékoztatása

9. §

(1) A szolgáltató személyre szabott tájékoztatást nyújt a fogyasztónak a szerződésről annak érdekében, hogy a fogyasztó meg tudja ítélni, hogy a szerződés, illetve a szolgáltatás megfelel-e az

igényeinek és pénzügyi helyzetének.

(2) A fogyasztó személyére szabott tájékoztatást a szolgáltató a szerződéskötést megelőzően és ingyenesen nyújtja.

(3) A fogyasztó személyére szabott tájékoztatás kiterjed

- a) a 3. § (1) bekezdése szerinti, szerződéskötést megelőző tájékoztatás tartalmára,
- b) a pénzügyi ágazati szolgáltatás lényeges jellemzőire, ideértve a lehetséges kapcsolódó szolgáltatásokat és
- c) a javasolt szerződés fogyasztót esetlegesen érintő konkrét hatásaira, ideértve a fogyasztó nemfizetésének vagy késedelmes fizetésének következményeit.

(4) A fogyasztó személyére szabott tájékoztatás a fogyasztó személyes körülményeihez és a pénzügyi ágazati szolgáltatás jellegéhez igazodik.

(5) A szolgáltató a fogyasztó személyére szabott tájékoztatást könnyen olvasható formában bocsátja a fogyasztó rendelkezésére.

(6) Ha a szolgáltató online eszközöket használ, a fogyasztó ilyen irányú kérése esetén a szolgáltató köteles emberi közreműködést biztosítani a 3. § szerinti előzetes tájékoztatás nyelvén a szerződéskötést megelőző időszakban és indokolt esetben a szerződéskötést követően.

(7) A fogyasztó személyére szabott tájékoztatására vonatkozó szolgáltatói kötelezettség teljesítése tekintetében a bizonyítás a szolgáltatót terheli.

(8) Ha a fogyasztó fogyatékossgal élő személy – ideértve a látássérült fogyasztót –, kérésére az e § szerinti tájékoztatást a részére megfelelő és hozzáférhető formátumban kell rendelkezésre bocsátani.

(9) Ha egy adott pénzügyi ágazati szolgáltatásra vonatkozó uniós szabályozás a fogyasztó személyre szabott tájékoztatásáról rendelkezik, akkor a fogyasztónak kizárólag az adott uniós szabályozás szerinti személyre szabott tájékoztatást nyújt kivéve, ha az adott uniós szabályozás eltérően rendelkezik.

5. Elállási (felmondási) jog

10. §

(1) A fogyasztó a szerződéstől – a (2)–(7) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – a szerződéskötés napjától számított tizennégy napon belül indokolás és negatív jogkövetkezmény nélkül elállhat.

(2) Önkéntes kölcsönös biztosító pénztári tagság esetében a pénztár által elfogadott belépési nyilatkozat tekintetében az elállási jog gyakorlására nyitva álló határidő a belépési nyilatkozat pénztár általi elfogadása napjától számított harminc nap.

(3) Biztosítási szerződés esetében a fogyasztó a szerződést a szerződéskötés napjától számított tizennégy napon belül indokolás nélkül azonnali hatállyal felmondhatja.

(4) Ha a fogyasztó a 3–6. § szerinti tájékoztatást a szerződéskötést követően kapja kézhez, az (1)–(3) bekezdés szerinti elállási (felmondási) jogát a tájékoztatás kézhezvételétől, az (1)–(3) bekezdésben meghatározott határidő elteltéig gyakorolhatja.

(5) A fogyasztó elállási (felmondási) jogát legfeljebb a szerződés megkötésétől számított egy év és tizennégy napos jogvesztő határidő elteltéig gyakorolhatja.

(6) Az (5) bekezdés nem alkalmazandó, ha a fogyasztót nem tájékoztatták elállási (felmondási) jogáról a 3. § (1) bekezdés 17. pontjával összhangban.

(7) Nem illeti meg a fogyasztót az e §-ban szabályozott elállási (felmondási) jog:

- a) a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti pénzügyi eszközök vonatkozásában,
- b) az utazási és poggyászbiztosítások, illetve más hasonló rövid időtartamú biztosítások vonatkozásában, amennyiben ezek időtartama nem éri el az egy hónapot,
- c) a szerződésnek mindkét fél általi teljes körű teljesítését követően, amennyiben ez a fogyasztó kifejezett kérése alapján történt.

(8) Az elállási (felmondási) jogot határidőben érvényesített, ha a fogyasztó az erre vonatkozó nyilatkozatát az (1)–(6) bekezdésben meghatározott határidő lejárta előtt postára adja vagy egyéb igazolható módon a szolgáltatóval közli.

(9) A szerződés (1)–(3) bekezdés szerinti felbontása (megszüntetése) a fogyasztóra költséget nem róhat.

(10) E § helyett a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 21. §-a szerint kell eljárni, ha a távollévők között kötött, fogyasztónak nyújtott hitelszerződéstől történő elállásra (felmondásra) kerül sor.

(11) Ha egy adott pénzügyi ágazati szolgáltatásra vonatkozó uniós szabályozás az elállási (felmondási) jogról rendelkezik, akkor kizárólag az adott uniós szabályozás szerinti az elállási (felmondási) jogra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az adott uniós szabályozás eltérően rendelkezik.

(12) A fogyasztó elállási (felmondási) jogának gyakorlása a szerződéshez kapcsolódó egyéb olyan szerződést is felbontja (megszünteti), amely a szolgáltató által vagy egy harmadik fél és a szolgáltató előzetes megállapodása alapján a harmadik fél által nyújtott szolgáltatásra vonatkozik.

11. §

(1) Ha a fogyasztó az elállási (felmondási) jogát gyakorolta, a szolgáltató kizárólag a szerződésnek megfelelően ténylegesen teljesített szolgáltatás arányos ellenértékét jogosult követelni.

(2) A fogyasztó által fizetendő összeg nem haladhatja meg a már teljesített szolgáltatásért – a szerződésben meghatározott szolgáltatás egészéhez viszonyítottn – arányosan járó összeget, és nem lehet olyan mértékű, hogy szankciónak minősüljön.

(3) A fogyasztó nem követelheti vissza azt az összeget, amelyet az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár alapszabálya szerinti – a fogyasztó által igazoltan igénybe vett – szolgáltatás nyújtására számol el.

(4) A szolgáltató csak abban az esetben jogosult a (2) bekezdés szerinti összeg követelésére, ha igazolja, hogy a fogyasztó részére a 3. § (1) bekezdés 17. pontjában előírt tájékoztatást megadta.

(5) A szolgáltató nem jogosult a (2) bekezdés szerinti összeg követelésére, ha a szerződés teljesítését az elállásra (felmondásra) nyitva álló határidő lejárta előtt a fogyasztó előzetes kifejezett

hozzájárulása nélkül kezdte meg.

(6) A szolgáltató köteles a fogyasztó által fizetett pénzösszeget – a (2) bekezdésben meghatározott összeg kivételével – az elállásról (felmondásról) szóló nyilatkozat kézhezvételét követően haladéktalanul, de legkésőbb harminc napon belül visszatéríteni.

(7) A fogyasztó köteles a szolgáltató által kifizetett pénzösszeget vagy átadott dolgot az elállásról (felmondásról) szóló nyilatkozatának elküldését követően haladéktalanul, de legkésőbb harminc napon belül visszatéríteni, illetve visszaadni.

6. Elállási (felmondási) jog online interfész esetén

12. §

(1) Ha a fogyasztó online interfészen keresztül kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződést, a szolgáltató biztosítja, hogy a fogyasztó egy speciális elállási (felmondási) funkció alkalmazásával is gyakorolhassa elállási (felmondási) jogát.

(2) A szolgáltató az (1) bekezdés szerinti speciális elállási (felmondási) funkciót az online interfészen jól látható és a fogyasztó számára könnyen hozzáférhető módon helyezi el.

(3) Az (1) bekezdés szerinti speciális elállási (felmondási) funkció az elállásra (felmondásra) nyitva álló határidő alatt folyamatosan elérhető.

(4) Ha az elállási (felmondási) nyilatkozat megtétele egy speciális funkció aktiválásával jár, a funkció az „elállás (felmondás) a szerződéstől” szöveggel vagy annak megfelelő, egyértelműen megfogalmazott szöveggel ellátott.

(5) A (4) bekezdés szerinti elállási (felmondási) nyilatkozat lehetővé teszi a fogyasztó számára, hogy a pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződéstől elálljon (felmondja), és, hogy egyszerűen megadja vagy megerősítse

- a) a nevét,
- b) azon szerződésre vonatkozó azonosító adatokat, amely vonatkozásában a fogyasztó elállási (felmondási) jogát gyakorolja, és
- c) azon elektronikus utat, amelyen keresztül a fogyasztó a visszaigazolást az elállásról (felmondásról) megkapja.

(6) A (4) bekezdés szerinti elállási (felmondási) nyilatkozat kitöltését követően a szolgáltató lehetővé teszi a fogyasztó számára, hogy „elállás (felmondás) megerősítése” szöveggel vagy annak megfelelő, egyértelműen megfogalmazott szöveggel azt neki egy speciális megerősítő funkció használatával megküldje.

(7) A speciális megerősítő funkció fogyasztók általi alkalmazását követően a szolgáltató tartós adathordozón haladéktalanul visszaigazolást küld a fogyasztónak az elállási (felmondási) nyilatkozat tartalmáról, az elállásról (felmondásról) való tudomásszerzésről és annak időpontjáról.

(8) Ha a fogyasztó az elállásra (felmondásra) nyitva álló határidőn belül a speciális elállási (felmondási) funkció alkalmazásával gyakorolja elállási (felmondási) jogát, az elállási (felmondási) jogot határidőben érvényesítettnek kell tekinteni.

7. Vegyes rendelkezések

13. §

(1) A szolgáltató által kialakított vagy működtetett online interfész alkalmazása a fogyasztókat nem tévesztheti meg, nem tarthatja tévedésben, a fogyasztók szerződéskötéssel kapcsolatos, szabad és tájékozott döntésre való képességét lényegesen nem torzíthatja vagy csorbíthatja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása vonatkozásában az adott pénzügyi szolgáltatási szerződés jellegére figyelemmel tilos

- a) az egyes választási lehetőségek kiemelése a fogyasztói döntésre való felkérésekor,
- b) a fogyasztó ismételt felkérése valamely választásra olyan kérdésben, amellyel kapcsolatban már döntést hozott, különösen a felhasználói élményt zavaró felugró ablak alkalmazásával, vagy
- c) a szerződés felbontására (megszüntetésére) irányuló eljárásnak a szerződéskötési eljárásnál nehezebbé tétele.

(3) A szolgáltató a (2) bekezdésben meghatározott tilalmak figyelembevételéről, és azok szerződéskötés során történő alkalmazásáról szabályzatot készít.

14. §

(1) A szolgáltató nem követelhet a fogyasztótól ellenszolgáltatást, ha olyan szolgáltatást nyújt, amelyet a fogyasztó nem rendelt meg.

(2) A fogyasztó szerződéskötési nyilatkozatának elmulasztása esetén nem lehet vélelmezni a szolgáltató ajánlatának – hallgatólagos – elfogadását.

15. §

(1) Ha a szolgáltató a szerződéskötést követő kapcsolattartáshoz telefonos ügyintézészt biztosít, köteles a 4. § (1) bekezdésében foglaltakat alkalmazni, továbbá biztosítani, hogy a vele kapcsolatba lépő fogyasztót a hívásért az elektronikus hírközlési szolgáltató által a hívó fél számára az előfizetői szerződésben meghatározott díjon felül további díj ne terhelje. A telefonos ügyfélszolgálat emelt díjas szolgáltatással nem működtethető. E rendelkezés nem érinti az elektronikus hírközlési szolgáltató azon jogát, hogy a hívásokért díjat számítson fel.

(2) A szolgáltatót a szerződés szerinti főkötelezettsége teljesítéséért járó ellenszolgáltatáson felül további pénzbeli követelésre feljogosító szerződési feltétel különösen nem tekinthető olyannak, mint amit a fogyasztó kifejezetten elfogadott, ha a szolgáltató olyan alapértelmezett opciót (előre kitöltött mezőt) alkalmaz, amelyet a fogyasztónak a többletösszeg fizetésének elkerülése érdekében el kellene utasítania. Ebben az esetben a szolgáltató köteles a fogyasztó részére az így kifizetett összeget visszatéríteni.

(3) A szolgáltató az adott fizetési mód igénybevételéért a fizetési móddal összefüggésben felmerült általa viselt költséget meghaladó díjat nem számíthat fel.

16. §

A fogyasztó az e törvényben meghatározott jogairól érvényesen nem mondhat le.

8. Eljárás a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén

17. §

A fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó rendelkezések megértése esetén a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben és a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben meghatározott szabályok szerint jár el.

9. Záró rendelkezések

18. §

(1) Ez a törvény 2026. június 19-én lép hatályba.

(2) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően tett ajánlattételi felhívásokra, ajánlatokra és a hatálybalépését követően megkötött szerződésekre kell alkalmazni.

19. §

Hatályát veszti a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény.

20. §

A 23. § (1) bekezdése az Alaptörvény 41. cikk (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

21. §

Ez a törvény a 2011/83/EU irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2673 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

22. §

Hatályát veszti a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 1. melléklet 19. pontja.

23. §

(1) A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mnbtv.) 39. § (1) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az MNB a 4. § (9) bekezdésben meghatározott feladatkörében ellátja)

„j) a távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvény,”
(hatálya alá tartozó szervezetek, személyek és tevékenységek felügyeletét.)

(2) Az Mnbtv. 41. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az MNB látja el a 4. § (9) bekezdésében meghatározott feladatkörében a fogyasztóvédelmi

jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet [a továbbiakban: (EU) 2017/2394 rendelet] végrehajtását]
„c) a 2011/83/EU irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2673 európai parlamenti és tanácsi irányelvet”
[átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Gazdasági Térség (a továbbiakban: EGT) államán belüli jogsértések tekintetében.]

(3) Az Mnbtv. 185. § (1) bekezdése a következő 25. ponttal egészül ki:

(Ez a törvény)

„25. a 2011/83/EU irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2673 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”
(való megfelelést szolgálja.)

(4) Az Mnbtv. 186. § (6) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi fogyasztói jogvita tekintetében)

„a) a 2011/83/EU irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2673 európai parlamenti és tanácsi irányelv,”
(végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg az MNB feladatkörében és eljárásában.)

24. §

(1) A biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bit.) 4. § (1) bekezdés 121. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„121. tartós adathordozó: a távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvényben meghatározott fogalom, azzal, hogy a tárolt adatoknak változatlan formában többszörözhetőek;”

(2) A Bit. 152. § (3c) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3c) Hívás útján történő értékesítés esetében az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás – a biztosítási termékismertetőt is beleértve – összhangban van a távollévők között kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvénnyel és a vonatkozó uniós szabályokkal.”

Általános indokolás

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

2023 novemberében az Európai Parlament és a Tanács elfogadta a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásról szóló 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és a 2011/83/EU irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekkel történő módosításáról szóló (EU) 2023/2673 irányelvet. A Javaslat a hazai szabályozást hozza összhangba a közösségi irányelvvel, biztosítva az annak való megfelelést. Ahhoz, hogy a fogyasztók a pénzügyi szférában távollévők számára kínált szolgáltatásokat vegyenek igénybe, a fogyasztói bizalom további erősítésére van szükség. A bizalom erősítésének egyik eszköze a fogyasztóvédelem magas szintű biztosítása. A Javaslat ennek érdekében aktualizálja és korszerűsíti a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre vonatkozó jogi keretrendszert és arra vállalkozik, hogy a pénzügyi szférában történő távértékesítés során biztonsági hálóként működjön, azaz uniós, vagy hazai pénzügyi ágazati szabály hiányában e Javaslat szabályai alkalmazandók a távollévők között kötött pénzügyi szerződések távértékesítése során.

A Javaslat célja a meglévő jogi keret egyszerűsítése és korszerűsítése, a pénzügyi szolgáltatói szféra fogyasztóit megillető jogok szélesítése az egyes fogyasztói jogoknak a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre történő kiterjesztésével. Bár az általános hatályú szerződések szabályozása és a pénzügyi szolgáltatási szerződések szabályozása között a komplementaritás biztosított, ugyanakkor bizonyos, általános (nem pénzügyi jellegű) szabályok alkalmazása nem szükséges a pénzügyi ágazatra, azok sajátos jellege okán.

A Javaslat a fogyasztók új digitális környezetben történő magasabb szintű védelme, a szükségtelen fogyasztói és szolgáltatói terhek csökkentése, valamint a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtásának elősegítése érdekében a pénzügyi szolgáltatók közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítására törekszik. Szolgáltatások tartalmának szabályozása esetében ezt leginkább maximum harmonizációval lehet biztosítani, ami azt jelenti, hogy a lefektetett szabályoktól csak abban az esetben lehet eltérni, ha azt az Irányelv kifejezetten lehetővé teszi.

A szolgáltatók és a fogyasztók közötti jogviták rendezése továbbra is a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényben foglalt eljárás szerint történik. A jogviták rendezésére természetesen nyitva áll a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó Magyar Nemzeti Bank mellett működő Pénzügyi Békéltető Testület eljárása, amely ellátja a pénzügyi fogyasztói jogviták bírósági eljárásen kívüli rendezését.

A Javaslat rendelkezéseinek szolgáltatói oldalon történő maradéktalan betartatása a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó jogkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank feladata.

Részletes indokolás

1. §

A Javaslat hatálya az Európai Parlament és a Tanács a 2011/83/EU irányelvnek a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2673 európai parlamenti és tanácsi irányelve (a továbbiakban: Irányelv) alapján került meghatározásra.

Az Irányelv a banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési, vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozik. Ezzel összhangban a Javaslat hatálya a pénzügyi ágazati szolgáltatásokra terjed ki, amelynek pontos körét – az ágazati jogszabályok által meghatározott fogalomrend szerint – a 2. § határozza meg.

A Javaslat célja, hogy a Magyarország területén nyújtott szolgáltatásokat fedje le, így természetesen e fogyasztóvédelmi szabályok a határon átnyúló szolgáltatások esetén is alkalmazandóak.

Amennyiben a szolgáltató és a fogyasztó között szolgáltatási alapmegállapodás jön létre, a Javaslat rendelkezéseit kizárólag ezen alapmegállapodásra kell alkalmazni, az alapmegállapodás mint egyfajta keretszerződés alapján megkötött szerződésekre, tipikusan megbízási szerződésekre nem.

Miután az ágazati törvények a pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződések megkötéséhez kapcsolódóan speciális követelményeket rögzítenek, szükséges annak egyértelművé tétele, hogy a Javaslat a pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződések alakiságára vonatkozó rendelkezéseket nem érinti, azok a Javaslat hatálya alá tartozó szerződések megkötésének továbbra is követelményei maradnak.

2. §

A Javaslat az egységes jogértelmezés és joggyakorlat érdekében meghatározza az alapvető fogalmak tartalmát, jelentését.

Alapmegállapodásnak minősül az a megállapodás, amely meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a felek között a jövőben szerződések, tipikusan megbízási szerződések létrejönnek. Ezen megállapodások, egyoldalú nyilatkozatok az alapmegállapodás szempontjából műveletnek minősülnek. Jellemző alapmegállapodás egy bankszámlaszerződés megkötése, ennek keretén belül adott átutalási megbízások pedig műveletsornak vagy annak elemének minősülnek.

A fogyasztó fogalmának meghatározása illeszkedik a fogyasztóvédelemről szóló törvény és a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény fogalomhasználatához.

A törvény teljeskörűen felsorolja azokat a jogviszonyokat, amelyek az alkalmazása szempontjából pénzügyi ágazati szolgáltatásnak minősülnek, a hazai szabályozásba szervesen beillesztve az Irányelv alkalmazási körét.

Szolgáltató az a szervezet vagy személy, aki a törvény szerint pénzügyi ágazati szolgáltatást végez.

A tartós adathordozó lényege, hogy lehetővé teszi bizonyos adatok tárolását és a tárolt adatok változatlan formában és tartalommal az adat céljának megfelelő ideig történő megjelenítését. Tartós adathordozónak minősülnek különösen a CD-ROM-ok, DVD-k, és adott esetben internetes

weboldalak is, amennyiben a törvényben foglalt kritériumoknak megfelelő tárhelyet biztosítanak. Távollévők között kötött szerződéskötésnek kell tekinteni minden olyan szerződéskötési módot és eljárást, amelyre a felek, vagyis a szolgáltató és a fogyasztó szerződési nyilatkozattételére egyidejű fizikai jelenlét nélkül kerül sor függetlenül attól, hogy esetlegesen például a tájékoztatás megtétele fizikai jelenlét mellett történt meg.

A távollévők között kötött szerződés lényege, hogy a felek, azaz a szolgáltató (vagy képviselője) és a fogyasztó (vagy képviselője) a szerződési nyilatkozatukat fizikai jelenlét nélkül, kizárólag távközlő eszköz alkalmazásával teszik meg. Ez önmagában nem zárja ki, hogy a szerződést megelőzően bizonyos kötelezettségek teljesítése pl.: igényfelmérés fizikai jelenlét mellett történjen.

A távközlő eszköz lényege, hogy alkalmas a szerződési nyilatkozat megtételére a felek távollétében. Távközlő eszköznek minősül például a közvetlen üzletszerzés célját szolgáló címzett vagy címzés nélküli nyomtatvány, a telefon, az automata hívókészülék, az internetes honlap, az elektronikus levél (e-mail), a szöveges vagy képi üzenetküldés. A kommunikációs eszközök folyamatos fejlődésére tekintettel nyitottnak kell lenni a fogalom megalkotása során arra, hogy olyan eszközök is beletartozhassanak, amelyek a széles körben még nem használt vagy egyelőre még nem ismert eszközökre is vonatkoznak.

Az online interfész alatt kell érteni minden szoftvert – ideértve honlapot és annak egy részét is – és alkalmazást, ideértve a mobilalkalmazásokat is.

3. §

A Javaslat pontokba szedve, egzakt módon határozza meg az adatok és információk azon körét, amelyeket a szolgáltatónak a szerződés megkötését megelőző szakaszban kell megadnia. Ezeket az információkat a fogyasztónak a szerződéskötésre irányuló jognyilatkozatát megelőzően, kellő időben kell rendelkezésére bocsátani. A kellő idő meghatározása során figyelemmel kell lenni a szolgáltatás jellegére és a távközlő eszköz jellegére is.

A tájékoztatás módját illetően a Javaslat az egyértelműséget, a közérthetőséget, a pontosságot, valamint az igénybe vett távközlő eszköznek megfelelő módot írja elő, mint követelményt. Ez a rendelkezés a szaktörvényekben foglalt előírásokkal összhangban van. A tájékoztatás minőségére, formájára és nyelvére vonatkozóan is tartalmaz előírást a Javaslat.

A szerződéskötést megelőző tájékoztatás körében a Javaslat szabályozza, hogy a szerződéskötést megelőző tájékoztatást milyen terjedelemben, hogyan és mikor kell megadni, hogy a fogyasztók elegendő időt kapjanak arra, hogy megértsék a szerződéskötést megelőzően kapott információkat, és azokat a szerződés tényleges megkötése előtt képesek legyenek feldolgozni. A korábbi szabályok korszerűsítésre kerültek annyiban, hogy kiegészültek például az e-mail-cím pénzügyi szolgáltató általi megadásával.

A tájékoztatási kötelezettség megadása minden esetben a szolgáltatót terheli. A fogyasztó szempontjából szolgáltatónak minősül az is, aki ügynökként, közvetítőként jár el a szolgáltató nevében. Ha a szolgáltató – adott esetben – a szolgáltató közvetítőjétől, ügynökétől elérő közreműködőt is igénybe vesz, a tájékoztatásnak e közreműködőre is ki kell terjednie.

4. §

A Javaslat külön szabályozza azt az esetet, amelynél az ajánlattétel vagy az ajánlattételre felhívás hívás útján, többnyire telefonon történik. Főszabály szerint a tájékoztatást ilyen esetben is a 3. §-ban foglaltak szerint kell megadni.

Kivételt képez ez alól az az eset, amikor a fogyasztó kifejezetten hozzájárul a korlátozott, egyszerűsített tájékoztatáshoz. A szolgáltató által kötelezően nyújtandó tájékoztatás minimális tartalmát ebben az esetben is meghatározza a Javaslat.

A fogyasztó figyelmét minden esetben kifejezetten fel kell hívni a szerződéskötési szándékra és adott esetben a kommunikáció hangfelvétellel való rögzítésére. Amennyiben a fogyasztó által választott adathordozó típusa miatt a szerződés megkötése előtt nem lehet a tájékoztatást tartós adathordozón megadni, arra a szolgáltató a szerződéskötést követően haladéktalanul köteles.

5. §

A Javaslat a fogyatékkal élő fogyasztók megfelelő tájékoztatása érdekében a szolgáltatók számára külön tájékoztatási követelményeket fogalmaz meg.

6. §

A szerződéskötést megelőző tájékoztatás elektronikus úton történő megadásakor az információkat egyértelműen és érthetően kell közölni. Amennyiben a szolgáltató a tájékoztatás elektronikus úton történő megadása során az információk hatékony kiemelésére és rendezésére szolgáló rétegekbe rendezést alkalmazza, úgy a szerződéskötést megelőző tájékoztatás alapvető elemeit szembetűnő módon, az első rétegen, míg a tájékoztatás további részletezett adatait a kísérő rétegeken kell feltüntetnie. A rétegekbe rendezés alkalmazása esetén minden információnak könnyen hozzáférhetőnek kell lennie a fogyasztó számára, és a kísérő rétegek alkalmazása nem vonhatja el az ügyfél figyelmét a dokumentum tartalmáról, továbbá ezek a rétegek nem fedhetnek el alapvető információkat. A tájékoztatás megadásának egy további módja lehet, hogy a szolgáltató egy lenyitható címsorokból álló „tartalomjegyzéket” bocsát a fogyasztó rendelkezésére. Ez esetben is a legfelső szinten kell, hogy megjelenjenek a tájékoztatás alapvető elemei, amelyeket a címsorokban további részletek követhetnek.

Lehetővé kell tenni, hogy a szerződéskötést megelőző tájékoztatás valamennyi részét egyetlen dokumentumban lehessen kinyomtatni.

7. §

Annak érdekében, hogy a fogyasztók a tények teljes ismeretében dönthessenek, a teljeskörű szerződéskötést megelőző tájékoztatást a távollevők között kötött szerződés megkötése vagy bármilyen ennek megfelelő ajánlat előtt kellő időben, nem pedig azzal egy időben kell megkapniuk. Abban az esetben, ha a szerződést megelőző tájékoztatásra a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződés megkötése előtt kevesebb mint egy nappal kerül sor, a megalapozott

fogyasztói döntés meghozatalának érdekében a szolgáltató tartós adathordozón köteles emlékeztetni a fogyasztót a távollévők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződéstől való elállás lehetőségére.

8. §

A Javaslat a fogyasztók védelmének biztosítása céljából telepíti a bizonyítási terhet bizonyos esetekben a szolgáltatóra. A Javaslatban biztosított jogosultságok a fogyasztót minden esetben megilletik, azokról nem mondhat le.

9. §

A személyre szabott tájékoztatás fő célja annak biztosítása, hogy a fogyasztó még a szerződés aláírása előtt értelmezni tudja a szolgáltató által kínált konkrét pénzügyi szolgáltatást. E cél érdekében ezt a speciális tájékoztatást kellő időben kell megadni úgy, hogy a fogyasztónak a szerződés megkötése előtt elegendő ideje legyen annak átnézésére és célzott tájékoztatást kapjon a szerződés alapvető jellemzőiről, beleértve a lehetséges kapcsolódó szolgáltatásokat, valamint azt, hogy a javasolt szerződésnek milyen konkrét hatásai lehetnek rá nézve.

A szerződés alapvető jellemzői tekintetében a szolgáltatónak az ajánlat fő elemein túl, annak a fogyasztót érintő hatásait is ismertetnie kell. A személyre szabott tájékoztatás módjának igazodnia kell a különböző pénzügyi jogviszonyokat rendező szerződések jellegéhez, fogyasztói tapasztalatokhoz és ismeretekhez.

A Javaslat biztosítja, hogy online eszközhasználat esetén pl. csevegőrobotok, robottanácsadás, interaktív eszközökön keresztül vagy hasonló módon nyújtott tájékoztatás esetén akár a szerződéskötést megelőzően, akár a szerződés fennállása alatt a fogyasztó jogosult legyen emberi közreműködést kapni.

10. §

A távollévők között létrejött pénzügyi ágazati szolgáltatási jogviszonyok esetében a fogyasztó számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy a szerződés jogkövetkezményeit annak megkötése után felmérje, és adott esetben attól visszalépjen. Ezt biztosítja az elállási, illetőleg felmondási jog.

Az elállási jog gyakorlására nyitva álló határidő tizennégy nap, önkéntes kölcsönös biztosító pénztári tagság esetén harminc nap. Miután a biztosító szolgáltatása a rendelkezésre állás, és ez a szolgáltatás jellegét tekintve visszafordíthatatlan, azaz nem lehet meg nem történtté tenni, a biztosítási jogviszonyoknál az elállási jog helyett azonnali hatályú felmondási lehetőséget biztosít a Javaslat. A felmondási jog gyakorlására nyitva álló határidő tizennégy nap, életbiztosítások esetén harminc nap.

Miután a fogyasztó az elállási, illetőleg felmondási jogát csak azt követően tudja gyakorolni, hogy részére a szolgáltató valamennyi szükséges információt megadta, szükségeszerű az elállási, illetőleg felmondási jog gyakorlására nyitva álló határidőt meghosszabbítani abban az esetben, ha a szolgáltató ezen kötelezettségének határidőben nem tett eleget.

A Javaslat – a fogyasztói hitelekéről szóló rendelkezésekkel való összehangolás és a jogbiztonság megerősítése érdekében is – a fogyasztó elállási jogára vonatkozó határidőt tizenkét hónap és tizennégy napban határozza meg, amennyiben a fogyasztó nem kapta meg a megfelelő szerződéses tájékoztatást. Szigorúbban szankcionált a tájékoztatás hiánya, ha az egyáltalán nem történt meg, így amennyiben a fogyasztót magáról az elállási jogról nem tájékoztatták, úgy az elállási jognak nincs időbeli korlátja.

Az elállásra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandóak a fogyasztói kölcsönszerződésekre, tekintettel arra, hogy ezen viszonyok az említett jogszabályban már szabályozást nyertek.

A Javaslat szabályozza a pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekhez kapcsolódó, ugyancsak a felek távollétében létrejött szerződések jogi sorsát.

11. §

A Javaslat pontosan rögzíti az elállási, illetőleg felmondási jog gyakorlását követő elszámolási szabályokat. Az elállásra, illetőleg felmondásra nyitva álló idő alatt a teljesítés feltétele a fogyasztó részéről történő hozzájárulás. Az elszámolás az arányosság elve alapján történik, azaz a ténylegesen teljesített szolgáltatásnak megfelelő, arányos ellenérték követelésének van helye. A mellékszolgáltatás minden esetben osztja a főkövetelés jogi sorsát.

Az elállási, illetőleg felmondási jognak a Javaslat előírásainak nem megfelelő tájékoztatás miatti meghosszabbított ideje alatt teljesített szolgáltatás ellenértékére a szolgáltató nem jogosult, mint ahogyan akkor sem jogosult az ellenértékre, ha a teljesítéshez a fogyasztó hozzájárulását nem adta meg. Ez utóbbi esetben azonban az elállási, illetőleg felmondási jog ideje alatt teljesített szolgáltatásainak ellenértékére sem jogosult.

A Javaslat az elállási, illetőleg felmondási jog gyakorlása esetére a felek közötti elszámolásra legfeljebb harminc napos határidőt tűz.

12. §

Az elállási, felmondási jog, mint alapvető fogyasztói jog az elállási funkció kialakításával is megerősítésre kerül. A szolgáltatónak biztosítania kell egy ún. elállási funkciót abban az esetben, ha a fogyasztó online interfészen keresztül (pl. online vagy mobilapplikáció útján) köt pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződést, amivel könnyebbé válik a fogyasztó számára e jog gyakorlása.

Az elállási funkció olyan új eszköz, mely a fogyasztók elállási joga és a szerződéstől való elállási lehetőségek tekintetében növelheti a fogyasztói tudatosságot, célja, hogy a szerződéstől való elállás ne legyen megterhelőbb, bonyolultabb, mint a szerződés megkötése.

A Javaslat meghatározza továbbá, hogy mikor tekinthető érvényesítettnek az elállási, illetve felmondási jog gyakorlása.

13. §

A Javaslat a fogyasztói magatartás befolyásolására, torzítására alkalmas, valamint a megalapozott

fogyasztói döntés meghozatalát akadályozó szolgáltatói gyakorlatot és megoldásokat tilalmazó rendelkezéseket tartalmaz.

14-15. §

Ezen rendelkezések általánosságban védik a fogyasztó személyét, helyzetét a vele történő kapcsolatfelvétel során. A fogyasztó hallgatása nem tekinthető az ajánlat elfogadásának minősülő ráutaló magatartásnak.

A távközlő eszközök szolgáltató általi alkalmazása a fogyasztónál nem eredményezhet költséget.

16. §

A Javaslatban biztosított jogosultságok a fogyasztót minden esetben megilletik, azokról nem mondhat le.

17. §

A Javaslat rendelkezéseinek maradéktalan betartatása a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó jogkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank feladata.

18. §

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezést tartalmaz.

19. §

A korábbi távértékesítésről szóló pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésről szóló törvényt hatályon kívül helyező rendelkezés.

20. §

A Javaslat sarkalatos rendelkezést tartalmaz, hiszen a Javaslat a Magyar Nemzeti Bank feladat- és hatáskörébe tartozó törvényi rendelkezést érint.

21. §

A Javaslat jogharmonizációs záradékot tartalmaz.

22-24. §

A Javaslat az egyes szaktörvényekben való hivatkozások és rendelkezések pontosítását, illeszkedését tartalmazza.